

25 september 2010

Idag var den stora dagen. Vi var uppe tidigt för att se Mona tävla. Hon hade ridit sin häst två gånger och var tvungen att gå ut som första ryttare på hela VM. Vi satt på läktaren och hejade. Tyvärr hade hon problem med bytena och hennes lånade häst ville inte byta galopp och det slutade med att hon galopperade i korsgalopp runt ett helt varv bägge håll och drog på sig en massa straffpoäng. Han sprang igenom stoppen och de slutade på score 166 (tre domare). Vi tittade på några ryttare och konstaterade att vi måste ta det hyfsat lugnt. Nico Hörmann hade satt sin häst på baken i första spinnen och fick gå ut. Italienaren som red Smart N Shiny hade ridit bort sig ordentligt. Det var stor press på många. En spanjor drog tre snabba cirklar åt varje håll..

Jag skulle starta kl 14.00. Jag fick börja rida kl 13.00 på framridningen. Jag hade ju startnummer 1 i min sektion så jag var först ut på framridningen. Jag ville se till att han var riktigt mjuk. Han kändes riktigt bra. Jag hjälpte honom i spinnen några gånger så att han inte skulle ramla in så mycket och stoppade honom några gånger och jobbade honom så att han inte skulle falla så mycket på bogarna i stoppen. Han kändes riktigt bra och jag var fokuserad och inget nervös. Shawn Flarida stod och tittade på framridningen. Jim frågade om Shawn kunde hjälpa mig att rida fram. Jag svarade att det var nog bäst jag gjorde det själv annars blir det nog svårt att hänga med. Shawn skrattade och önskade mig lycka till. Jag tackade förståss och det kändes bra.

13.30 fick vi gå in på nästa framridning. Craig Schmearsal red förbi mig och önskade mig lycka till. Det var sjsyst. Jim hade med all sin groomutrustning. Han fixade och putsade. 13.45 var vi tvungna att se till att vi hade den utrustning vi skulle ha på banan. Jim bytte benskydd till ett par nya vita och satte på skidbootsen. 13.50 kollade en FEI steward utrustningen och hästen och gav sitt ok. 13.55 fick vi gå vidare genom gången till den sista "make-up" delen innan vi kom in på banan. Brad Ettleman var den sista som skakade hand och önskade lycka till innan han skickade in mig på banan. Så fort Spike kom in i "make-up" området kom hans huvud upp och han blev som förbytt. Han vill trava runt istället för att ta det lugnt. De höjde musiken ytterligare och samma ögonblick som Brad skickade in oss på banan kände vi basen rakt igenom kroppen både på mig och Spike och Speakern började presentera oss. Jag hade kortat mina tyglar 20 cm från normalländ och ändå hade de kunnat vara kortare. Hans hals kom upp och han trippade in istället för att skritta. Han tittade inte på något men han hade bråttom. Jag försökte få ner honom men utan lycka, han trippade bara mer. När jag kom till mitten var det som en bomb att sitta på. Spike ville inte vara still. Han försökte komma iväg men jag gav honom ingen galoppskänkel. Han började istället svänga runt men inte till höger som vi skulle. Han trippade och jag försökte lägga ner handen. Det hjälpte inte heller så jag började spinna

honom. Vid detta laget låg vi redan på minus i manövern så jag ville bara få runt honom. Musiken var så hög att ingen av hästarna hörde när man sa whoa i spinnen så jag stoppade honom med handen. Han fortsatte steppa runt fram och tillbaka och innan jag fått iväg honom till vänster så hade han tagit 4 steg tillbaka. Vi var diskade. Jag visste inte om det men jag visste att det inte var en bra början. När jag väl fått till den andra spinnen och iväg på vänstervolten hade jag äntligen lite chans att kommunicera med honom. Vi hade svårt att hitta mitten i första volten men han kom tillbaka bra, bytet var rent och vi fortsatte och kunde äntligen få till en bra manöver. Jag litade inte på honom vid det här laget så jag började rida honom mer och mer och sista bytet gick också bra. Stoppen som hade varit svåra tidigare föll bra på plats och han gick rakt tillbaka i sina spår i rollbacken. Sista stoppet och backningen.. Spike var fortfarande supertaggad och jag var redan innan beredd på att hans skulle försöka med en rollback. Han försökte vända lite men jag parerade tillbaka och kunde genomföra backningen. Puhh.. Jag gjorde vad jag kunde men med en raket under sig på reiningbanan var inte lätt. De höll scoren till att domarna hade tittat på videon. De var tydligen inte helt klara på att jag blev diskad. Väl ute hade AQHAs intervjuare en massa frågor om hur det kändes att vara där och så. Sedan var det TTs nyhetsreporter som ville ha en intervju och ridsportförbundet var där och tog en massa bilder från alla håll.

Jim var jättebesviken att Spike inte skötte sig. Michelle och Marcia också. Jim var så stolt över att jag kunde ta mig runt med den där bomben. Han tyckte att jag hade gjort ett kanonjobb under dessa omständigheter. Tyvärr har ju inte Sverige någon sponsor så vi har ju inte de hästar som de andra har. De flesta av hästarna som var med hade vunnit \$100.000-300.000. Min lilla häst hade \$10.500. Einsteins Revolution var med, RC Fancy Step, Starbucks Sidekick, Hollywoodtinseltown, Mister Montana Nic och en massa andra kända hästar.

Jag var rätt nöjd med att jag hanterade situationen men det var väldigt tråkigt att det var slut med tävlandet.

NU var det dags för öppningsceremonien på stora Rolexarenan. Vi fick marchera med vårt lands landslag genom hela stadion och fullsatta läktare och blixtrande kameror från alla håll. Efteråt fick vi sätta oss och titta på resterande del men bla Woddy Guthries dotter som sjöng och spelade gitarr till Stacy Westfalls uppvisning barbacka utan trän på hela stora Rolexarenan.

Vi gick ut och åt på kvällen och var inte på hotellet förrän vid ett och somnade vid två.